

APPENDIX 1

Kérdőív anyanyelvről és nyelvhasználatról

Nem: Fiú / Lány

Kor:

- 1) Mióta vagy hallássérült?
születéstől kezdve 1-3 év között 4-6 év között 7 év után
- 2) Szüleid hallássérültek?
igen, mindketten egyikük sem csak az egyikük
- 3) Add meg a hallássérülésed mértékét decibelben!
Bal: Jobb:
- 4) Használ-sz-e hallókészüléket?
Igen Nem
- 5) Tudsz jelelni?
Igen Nem
- 6) Mit tartasz az anyanyelvednek?
magyar jelnyelv hangzó magyar mindkettő
- 7) Milyen nyelven kommunikálsz a **leggyakrabban** otthon?
magyar jelnyelv hangzó magyar
- 8) Milyen nyelven kommunikálsz a **leggyakrabban** a barátaiddal?
magyar jelnyelv hangzó magyar
- 9) Mióta tanulsz angolul? (Hónapban vagy évben is megadhatod.)

Questionnaire related to mother tongue and language use

Gender: Male / Female

Age:

- 1) How long have you been hearing impaired?
since birth age 1-3 age 4-6 after age 7
- 2) Are your parents hearing impaired?
yes, both of them none of them only one of them

- 3) Please, give the degree of your hearing impairment in decibels!
Left ear: *Right ear:*
- 4) Do you use a hearing aid?
Yes *No*
- 5) Can you use the sign language?
Yes *No*
- 6) Which language do you consider your mother tongue?
Hungarian sign language *verbal Hungarian Both*
- 7) Which language do you use **the most frequently** at home?
Hungarian sign language *verbal Hungarian*
- 8) Which language do you use **the most frequently** among your friends?
Hungarian sign language *verbal Hungarian*
- 9) How long have you been learning English? (You can write the number of months or years as well.)

APPENDIX 2

Interjú egy az intézményben tanító angol tanárral

Az interjú 2010. szeptember 28-án készült, még az óralátogatásaim előtt.

Pintér Petra Orsolya (PPO): Tudnál nekem mondani pár szót a hallássérülésről általában?

Interjúalany (I): Persze. Mennyire ismered a fül felépítését?

PPO: Csak nagyvonalakban.

I: Azt kell tudni róla, hogy a fül három fő részből áll. A külső, a közép és a belsőfülből. A középfülben helyezkednek el a hallócsontok, a belső fülben pedig a csiga és mindenféle idegecskék. A hallássérülés tulajdonképpen két helyen következhet be. Az egyik a középfül, ami azt jelenti, hogy a belső fül teljesen ép, tehát ebben az esetben a hallás egy hallókészülék segítségével korrigálható, olyannyira, hogy a gyerek nagy valószínűség szerint halló lesz és megtanul beszélni. Ez az úgynevezett vezetéssel hallássérülés, amit okozhat például egy középfülgulladás. A másik típus az úgynevezett idegi hallássérülés, ami a belső fülben következik be. Ez lehet örökletes, vagy okozhatja agyhártyagyulladás is. A hallás egy elektromos inger, de ebben az esetben az idegek egy része nem funkcionál megfelelően vagy egyáltalán nem működik és nem továbbítja az ingert az agynak. Ilyenkor műtéti úton próbálják meg orvosolni a hallássérülést, egy úgynevezett cochleáris implantátummal. Minél hamarabb kapja meg a gyerek az implantátumot, annál nagyobb esélye lesz megtanulni beszélni.

PPO: Mióta foglalkozol hallássérült gyerekekkel?

I: Először gyógypedagógiát végeztem, így '91-ben mint nevelőtanár kerültem ide. Angolt csak három éve tanítok.

PPO: Tanítottál halló gyerekeket is?

I: Nem.

PPO: Orális vagy manuális módszert alkalmazol a tanítás során?

I: Mivel nem tudok jelezni, csak alap szinten, így én az orális-auditív módszert alkalmazom. Ez azt jelenti, hogy a hangzó magyart használom az órákon.

PPO: Más tanárok tudnak jelezni?

I: Nem igazán. Én egy kollégámról tudom, hogy jól jelel, de az órái során ő sem alkalmazza a jelezést. Csak délutáni különfoglalkozást tart azoknak a gyerekeknek, akik érdeklődnek a jelezés iránt. Bár az is igaz, hogy a tanulók úgyis megtanulnak egymástól jelezni, akár itt az iskolában, akár a kollégiumban.

PPO: Ezek szerint a gyerekek tanóra keretében nem tanulnak jelezni?

I: Nem, csak délutáni fakultáció van azok számára, akiket érdekel.

PPO: Ha nem jelezsz, akkor hogyan magyarázol a tanulóidnak?

I: Beszélek és rengeteget írok. Számukra nagyon fontos, hogy lássák maguk előtt leírva a szavakat, mondatokat. Vannak olyan tanárok, akik csak az írásra koncentrálnak, én viszont fontosnak tartom, hogy próbálkozzanak a beszédprodukcióval is.

PPO: És hogyan tanítod meg nekik a kiejtést?

I: Ismerik a fonetikai jeleket, azokat még az abszolút nem hallók is felismerik. Másrészt én az ujj ABC-t használom a kiejtés megsegítésére.

PPO: Erre mondanál nekem egy példát?

I: Például ha az „I am”-et [i am]-nak ejtik, akkor az ujj ABC segítségével elmutogatom nekik, hogy [áj em] a kiejtés. Ez tulajdonképpen a beszéd helyettesítése. Vizuális és finom-motorikus segítség azok számára, akik nem tudnak szájról olvasni.

PPO: Hogyan figyelted meg, a diákok milyen nyelven kommunikálnak egymás között?

I: Igazából ez az osztályoktól függ, de általában jelelnek.

PPO: Van olyan gyerek, aki úgy kerül ebbe az iskolába, hogy se nem hall, se beszélni, jelelni nem tud?

I: Sajnos van. Ebben az esetben visszamaradottabb beszédprodukció jellemző, mivel 6-7 éves korban kezdenek el beszélni tanulni.

PPO: Akkor ez tulajdonképpen hatással van a kognitív területekre is, igaz? Úgy értem, ha például az utcán meglát egy kutyát, akkor legközelebb is fel fogja ismerni, de a „kutya” szót nem fogja tudni a négy lábú, szőrös állathoz társítani.

I: Ez így van, a késleltetett beszédfejlődés mentális visszamaradottsággal párosul, mivel nincs tudomásuk a világ dolgairól. Nem tanulják meg a mindennapi dolgok nevét, nem tudnak a szavakhoz jelentést társítani.

PPO: Inkább pre- vagy posztlingvális siket tanulókkal foglalkoztok?

I: Nem igazán vannak posztlingvális siket tanulóink, mert aki mondjuk 5-6 évesen lesz hallássérült, annak vannak már nyelvi emlékei. Ők általában integráltan tanulnak. A legfontosabb, hogy időben fel kell fedezni a hallássérülést, viszont Magyarországon sajnos nincs ingyenes hallásszűrés az újszülötteknek.

PPO: Mi a következő lépés, ha egy gyerekről kiderül, hogy hallássérült?

I: Ez a halláskárosodás mértékétől függ. Néha elég egy hallókészülék is, de ha cochleáris implantátumra van szükség, akkor az a szülő felelősége eldönteni, hogy vállalja-e a műtétet vagy sem.

PPO: Van olyan tanítványod, aki rendelkezik implantátummal?

I: Igen, van, akiknek van, de nem mindegyiküké működik rendesen. Tehát van olyan, akinek megvan az implantja, de mégsem használja, hanem

inkább a szájról olvasásra hagyatkozik. Ezen kívül, ha egy gyerek nem kicsi korban kap implantátumot, akkor nem is lesz képes megfelelő beszédprodukcóra sem.

PPO: Zárásképpen mondanál egy pár szót a tanulókról, akiknek angolt tanítasz?

I: Három osztályban tanítok angolt, 7., 8. és 10. évfolyamon. 7.-ben és 8.-ban nem kötelező angolt tanulni, ezeken az évfolyamokon csak fakultációként működik. 9.-től viszont már igen. A 7. és 8. osztályokban csak hallássérült diákok vannak, a 10. viszont egy vegyes osztály. Ott a hallássérült tanulók tanulásban akadályozott, enyhe értelmi fogyatékos gyerekekkel tanulnak együtt.

A 7. osztályban lévő tanulók többsége használja a hallását, a 8.-osok közül viszont szinte senki. A 10. osztály ebből a szempontból is vegyes, de majd úgyis meglátod az óralátogatások során.

PPO: Rendben, köszönöm szépen, hogy időt szakítottál rám, és köszönöm a beszélgetést!

Interview with an English teacher of the institution

The interview was conducted 28th September 2010 before my classroom observations.

Pintér Petra Orsolya (PPO): Can you tell me a few words about hearing impairment in general?

Interviewee (I): Yes, sure. How much do you know about the ear's structure?

PPO: Not much, only the basics.

I: First of all, the human ear has three parts: external, middle and inner ear.

The ear bones can be found in the middle ear, while the cochlea and some nerves are in the inner ear. Hearing impairment can occur in two places. One of them is the middle ear which means that the inner ear is unharmed. In this case hearing impairment can be repaired by a hearing aid, and the impaired child is very likely to become a hearing person and learn to speak. This is called conductive hearing impairment and it can be caused by aviator ear.

Another type of hearing impairment is called nerve deafness that occurs in the inner ear. It can be hereditary or caused by meningitis. Hearing is an electric stimulus, but in this case some of the nerves do not function well or at all, therefore they do not convey the stimulus to the brain. In this case one's hearing is tried to be repaired in a surgical way by placing a cochlear implant. The earlier the implant is given, the bigger chances the deaf child has to be able to hear and learn to speak properly.

PPO: How long have you been working with hearing impaired children?

I: First, I studied special education and started working in this institution as a boarding school teacher in 1991. I have been teaching English only for three years.

PPO: Did you teach hearing children as well?

I: No, I did not.

PPO: Do you use the oral or the manual method in your classes?

I: As I can use the sign language only at a very basic level, I use the oral method. It means that I use verbal Hungarian in my lessons.

PPO: Are there any other teachers who are able to use the sign language?

I: Not really. I know that one of my colleagues can use the sign language but she does not use it during her lessons. She teaches sign language only for those students who are interested in it. Otherwise, students learn sign language from each other either in school or in the dormitory.

PPO: So, it means that the students do not learn sign language as a single subject, right?

I: No, it is just an out-of-class opportunity for those who are interested.

PPO: If you do not use sign language, then how do you explain things to your students?

I: I speak and I write a lot. It is very important for them to see the words and sentences written in front of them. There are some teachers who focus only on writing skills, but I find speech production important as well.

PPO: And how do you teach the pronunciation?

I: They are familiar with phonetic symbols. Even the non-hearing students can recognize them. Otherwise I use the finger alphabet to support pronunciation.

PPO: Could you give me an example for that?

I: If the student wants to pronounce I am as [i am] then by using the finger alphabet I show him that the correct pronunciation is [áj em]. It is in fact the replacement of speech, and a visual and psychomotor aid for those who cannot lip-read.

PPO: What do you think how students communicate between each other?

I: It depends on the class, but it is usually sign language.

PPO: Is it possible that a child gets into this school but he does not hear, cannot speak, neither able to use the sign language?

I: Unfortunately, it is. In this case reduced speech production can be observed as they start to learn how to speak only at the age of 6 or 7.

PPO: So, it affects the cognitive areas as well, doesn't it? I mean, if this child is walking in the street and sees a dog, he will recognize it later, but he will not be able to match the word "dog" to the furry animal that has four legs.

I: That is right, delayed speech development goes with mental retardation, as these children have no knowledge of the world. They do not learn the names of everyday things, so they cannot match a word with its meaning.

PPO: Do you work with rather prelingual or postlingual deaf students?

I: There are not really postlingual deaf students because if a child loses his hearing at the age of 5 or 6 he already has some linguistic memories. They usually learn in an integrated school. The most important is to discover the hearing impairment in time, but in Hungary there is no free hearing screening for new-born babies.

PPO: What is the next step when it turns out that the child is hearing impaired?

I: It depends on the degree of hearing impairment. Sometimes a hearing aid is enough, but if cochlear implant is needed then it is the parent's responsibility to decide whether he wants the surgery for his child or not.

PPO: Do you have students who have a cochlear implant?

I: Yes, some of them. But not all of theirs work properly, so there are some students who have the implant but do not use it and rely on lip-reading instead. Plus, if the child does not get the implant at an early age he will not be able to learn proper speech production either.

PPO: Finally, can you tell me a few words about the students to whom you teach English?

I: I teach in three different classes. I teach in 7th, 8th and 10th grade. In 7th and 8th grade English is not compulsory, although it is from 9th grade. There are only hearing impaired students in grade 7 and 8, but the 10th grade class is mixed. Hearing impaired children study together with mentally challenged learners or students with learning disabilities. The majority of students in grade 7 use their hearing, but in 8th grade only very few of them. 10th grade is a mixed group from this point of view as well, but you will see during your visits.

PPO: All right, thank you for your time and thank you for the interview as well!

Conclusion

What's Your Method?

On the Structure of Research Papers in Literature

It would be nice to copy out the recipe of an excellent research paper in two paragraphs for everyone to use. Yet there seems to be more to this recipe than a list of ingredients and a list of instructions for blending them. This recipe in question should be more like Harry Potter's *Potions* book in Snape's class: when Harry works very hard to follow instructions of his brand new *Potions* book, he usually fails to achieve anything, but he gets very good at Potions when he finds a well-fingered old book with extra comments jotted over the official recipe. In Potions, the additional advice makes all the difference. Let us say, then, that this recipe here is somewhat dog-eared and marked: it is both an official recipe on aspects to consider when you write an essay on literature, but it is also a note with additional advice, with a checklist of questions to consider before writing.

A research paper in literature has three indispensable ingredients: a text, a problem, and a method. I guess it is no surprise that I list the "text," the reason for the inclusion of the obvious is that for a BA or MA research paper you need a very specific, limited body of primary texts to work with. In other words, you cannot include twelve books of the same author to analyze or six books from different authors to compare: that is simply too much. You need one or two novels or dramas or a handful of poems at most in order to produce an analysis in which you can actually argue for a reading. The second ingredient, the "problem" is equally basic but perhaps more problematic: how to determine what the odious research question of the paper will be. The problem, very simply, should be something that is really a question of interest for you as a person. Also, it should be formulated as a question: preferably a wh-question starting with "why" or "how" with reference to your primary text. However, this grammatical question can only be thought of and formulated if you already have a view of the secondary literature on the text and on the problem you have chosen. Reading the reception, a cluster of secondary texts about your topic helps you understand how you want to explain or approach your problem. You can hear the voices of the critics as they take part in a discussion about the text, and you are invited to join this discussion by taking sides with or by arguing with some of these voices.

At this point a third ingredient, perhaps not so obvious as the former two, is required: you need to think of your method, of a way you approach the problem you are writing about. This approach will also be the reason why you can accept the opinion of some critics you have read but argue with others.

Just to simplify the abstract explanation above, let me give you an example. As happens, you have taken a course on 19th century American women writers and you liked Edith Wharton's *The House of Mirth*, possibly because you have seen the film, too. You are personally interested in the story of the heroine, Lily Bart, and you ask yourself why this charming woman of all others was excluded socially and had to commit suicide at the end of the story. In other words, you are interested in the social dynamics of a NYC elite class at the turn of the century. How can you formulate your problem in more delicate terms? You look at some articles on the subject and notice that different scholars describe the social dynamics you are interested in differently, as if correcting each other's views all the time. There is one who describes the duality of NYC social life in the book: old social values and habits as opposed to new ones Lily Bart is not able or is unwilling to acquire. Another shows that Lily's unwillingness to change her code of behavior is connected to her lonely struggle for independence in a male dominated US social world. Another critic joins in to say that the customs and habits of Lily's set can be described and explained ethnographically. Last but not least, a woman discusses Lily's behavior from the perspective of racial relations in the book. Lily affirms her own racial identity when she rather commits suicide than to marry a Jewish man, Rosedale, but at the same time she loses the very position in the name of which she has snubbed him. As you become interested in this racial aspect of the social dynamics, you decide to analyze racial relations in the book, and this perspective will be your approach, in other words, your methodology. Your research project has come into being at the intersection of text, reception, and method.

The structure of your research paper should bear the mark of the three aspects looked at so far: your text, your problem and its reception, your method, your reading. The first structural ingredient is an explanation about your general interest, the formulation of your problem in the guise of the research question, this will be your introduction. After this the second most important aspect to look through is the reception of the problem at hand, indicating how the diverse secondary readings relate to each other and which ones you like most. This choice will inevitably lead you to the third component to explain: your approach to the problem, your position from which you see the problem. These (second and third) components, reception and method, make up your theoretical background. Then, at long last, you can start your actual analysis of your text, a focused study of a given problem from a specific

perspective in one or two texts. Finally, you can formulate the answer to your research question in your conclusion. You can follow this methodology by discussing your problem in smaller sections, then each section has the above structure. This is more common in the case of longer papers, though. In a longer paper you can write a string of chapters arranged this way, linking them in a separate general introduction and conclusion.